

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΕΧΑΡΧΟΣ

μακρὰ βιβλία—ἴστω καὶ ἀριστουργήματα—διὰ τὴν μεταφράζην ἀπαρμιλλῶς εἰς τὴν νεοελληνικὴν, εἰς τὴν γλώσσαν ποῦ δι' ἡμῶν καὶ δι' ἁπλῶν καὶ δι' αἰσθάνεται, μὴ τὴν ἑρμῆα οὕτως σκέπτεται οὕτως ἔπινυται οὕτως ἰσχυρίζεται.

Μίγνω ὅμως τ' ἄρματα κάτω καὶ ἀποφορῶναι νὰ
παράδειθω ὅτι ὁ κ. Νηρσιμμαν; ἦτοι ἱκανὸς νὰ δι-
δάσῃ τὴν γλῶσσάν ὅτι μόνον εἰς τῆς ἀνταγγραφῆς
του, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Πόλιν αὐτῶν, καὶ ἡμπα-
ρίσῃ τ' ἀποδείξῃ ὅτι τὸ ἡμερολογεῖν τὴν ἴδαν τὴν
Ἀντιπαρτάσαν. Ἐλπίσθητι, πρώτῃ τοῖς ἔθροισι νεο-
ελληνικῶν καὶ ἵπταιτο τὰ μεταφράσαι γερμανικῶν.

Τὶ γὰρ σὴν; πῶς! — ἰγὼν, τοῦ ἡλίου τοῦ ἀνιέμενου
καὶ εἰς τὴν ἑσπέραν, καὶ σήμερον ἀκούειν, γὰρ μετὰ τὴν
τῶ ἱερῶν πρὸς θεοῦ τῶν ἐκείνῃ γινώσκων τῶν ἱερ-
αρχῶν καὶ.

N. HOPIKOTIIS

ΣΑΙΕΠΗΡ

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΑΙ ΑΔΩΝΙΣ

(MΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΜΙΚ ΧΑΡΑΛΑΜΗΟΥΣ)

(Συνέχεια)

Πίσσιν ἡ ἔσπερος εἰς ἑπιδέξιόν;

Μόλις τὸ ξύριον ἔταν στὸ σταθμὸ μπήκε
α' εὐθὺς χορμίζει καὶ ἀρπάζει τὸν ἱππῶνα.
Τὸν αἶρνει ἀπὸ πίσω ὥς ὅτι πεθυμῶσαι
ἵππῳτος ἔκκειται γ' ἐκείνῃ. Τὸν διασθένει
μὴ δύναιαι καὶ ὅτι τὴ πεθυμῶσ' του.

Μέλις απέβηκε ξαπλώνεται κοντά του,
 Διπλή στη πλάτη των α' ούδ' ούδ' στην άγκυρά
 του

σπυλίζονται. Πότε χτυπάς το μάγουλό σου,
 ενώ το βρόχινο του σφυρηλατεί κι' άφηνάει
 να τον μαλώνει, όμως αυτό άπέσπας;
 τ'ά χείλη του τού κλίνει με τ'ό χέρι
 και τού μάζει με φιλία και με τρεμουλιασμένη
 άπνο του πλημμελούς σου; "Αν με, μάλώνει
 τ'ά χείλη σου ποτε δι' όλα χρονοειδίσματα.

Τὸν καιρὸ ἢ δεικνὺ ντροπῇ, μα εἰκνὺ
 μὲ δάκρυα θῆναι τῇ φωτίᾳ πῶς ἀνδρεῖ
 τὰ ἥπατα τοῦ μαζουλά. Νὺ τὰ μύλλια τῆς
 τὰ ὑλόμενα καὶ με τοὺς ἠνασπεναγμούς τῆς,
 τὰ δάκρυα τοῦ ἀνέριζι για να τὰ στεγνώνητ
 Ἀδριαντρωπῇ τῇ λέει, τῆνε μαλῶναι
 Ἐνὺ εἰκνὺ μ' ἐντα τῆς φιλὶ ποτῶναι
 το καθε τὶ πῶς προσπαθεῖ να ἑσποτῶναι
 καλῶς; ὁ λυσσασμένος ἀνέτης, ὅταν πεινῶντας
 ἵσπτερα ἀπὸ πολὺμέρη νηστέια,
 ξεσχεῖ μὲ τὸ ραμφὸς του καὶ κόκκαλα καὶ

καὶ τὰ ῥέματα κ' ἐνὶ πινάκι καὶ φτερούγῃς
 μὲ τὸν ἀγγέλῳ τρώγει, ὅτι κ' ἂν βρῇ μπροστὰ τοῦ
 ὡς πῶς νὰ γερῇ ὁ λαοσυγκρατοῦ ἡ ὡς ὅπου
 τελειωσῇ, ὅτι ἄραξ, ἔτσι κ' ἐκείνη
 φιλοῖ το μέτωπο, τὰ μαγνυλὰ τοῦ καὶ τὰ χεῖλῃ
 κ' ἐκεῖ ποῦ τελειῶνται παλὶ ζῶναρχεῖ.

(ἀπολογουμένη)

ΣΤΟ ΦΥΛΛΟ

ΤΗΣ ΑΛΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

- Ν. ΚΟΝΤΕΜΕΝΟΥ: Στατισικά επιτεύγματα.
- ΑΠΟΔΑΦΝΟΥΣΑΣ: Όμορφον και Άρσάκιον.
- ΠΑΝΟΥ ΚΑΛΟΘΕΟΥ: Πικά ποιήματα, (Οι γυρί-
τσες Τζιζίκαι).
- ΣΠΥΡΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ: 'Ο Περιελάγς: Κλέων.
- ΜΕΝΟΥ ΦΙΑΛΗΤΑ: 'Ο Χίος (ποίημα).
- JUDAS ERRANT: «Μήκαν κλέψας στο μαγαζί...»
(ποίημα).

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΑΛΕΞΑΝΤΡΙΑΝΟΙ ΙΕΡΕΞΕΤΑΣΤΑΙ

Ἀγαπητὲ «Νουμῶ».

Πρόκειται γὰρ ἓνα πρόσφατον γεγονός πρὸ συνέθε-
σεως τοῦ παλαιῶτος τοῦ Ἀλεξανδρινῶν Πατριαρ-
χείου καὶ, γὰρ μὴ ἔπρεπε, πρᾶξι πρὸς οὗτε τ' αὐ-
τοῦς τοῖς βαρβαρικτέροις λαοῖς δι' ὅταν ἐπιτε-
τραμένῳ καὶ λαβῇ ἔρχαν, καὶ τὴν ὅπλιον καμμένην
ἀπὸ τὰς Ἀλεξανδρινῶν ἐφημερίδας διεν ἐτάλμενος νῦν
ἀναγράφω—ω, ἀπαρητή «Νουμᾶ», αὐταὶ αἱ Ἀλε-
ξανδριναὶ ἐφημερίδες, διὰ εἶναι ἄλλοι παρὰ πᾶσαι
βουλῆς, ἐξαγορασμέναι ἀπὸ τὸν ἓνα καὶ τὸν ἄλλον
χρηστικῶς ἢ κληρικῶν, φύλλα χωρὶς συνειδήσαντι
οὐκ ἐπιστομῶν, διενθυμύμενα κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ
πρώην υπαρκτῶν καὶ ὄχι ἀπὸ ἰδιοπροσφύων.—
πρόκειται, λέγω, διὰ μίαν ἀνακτὸν πρᾶξιν δια-
πραχθεῖσαν ἀπὸ αὐτῶν τὸν ἴδιον τὸν Μητροπολίτην
μας καὶ τὸν γραμματέα του ὅπου ἡ μείζων αἰωνίου
αἵσχος εἰς τὴν χρονικὴν τῆς Ἀλεξανδρινῆς κωνι-
νίας.

Κόποις ἀντιστοιχοῦν ἀπερίστες καὶ ξεχω-
ριστὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ γίνονται μέσα εἰς τὴν Πεντηκο-
στήν μας, καὶ ἔργαζε μέσα εἰς ἕνα Αἰγυπτιακὸν
φύλλον κερανοβίβλα ἄβυσσος, καὶ ἐπαρουσιάζει γεγονότα
χειρομνηστώ, διὰ τὰ ἀποδείξει εἰς πόσον βαθμὴν πο-
ρεύσας αὐτὸν σπύλλος ἔχει φθάσει ὁ ἔθνος κληρὸς, τοῦ
ἡσίου ἀρχηγὸς εἶναι τὸ Κύριος Φωτῆσις.

Αὐτοὶ βεβαίως τὸ ζήσεπάσχαμα ἔκαμε· τοὺς ἀγίους αὐτοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐκμανῶν ἐναντίον τοῦ θυμοῦ τοῦ ἀλημιτιστογράφου, τὴν ὅπου τὴν ἱεροκρυφίαν· καὶ ἔρημην κατεδικάσαν καὶ δὲν ἐπαρδύσαν ἢ τὴν περὶ στασιν διὰ τὴν βελλῶν εἰς ἔργον τὴν ἄρριαν ἀπόφασιν τὸν. Ὡς περὶ ταῖς ἱερωσισταῖς. Ὁ ἐν ἡμῶν δημοσιογράφος, ἱερωσισταὶ τὴν Περμπτην ὅρμα πρέχοντας, ὡς μάρτυς μὲν τρεῖς ἄλλους εἰς τὰ Πατριάρχικα Ἱεροφεία πρὸς ὑπογράφῃ ἐνὺς συμβολαίου. Τὸ ὅμα ἐπεσε χωρὶς καὶ τὸ τέλλῃ καὶ ἀσυνειδήτως εἰ ἐνεόσαν. Καταλλήλως ἐκακρία δὲν ἔλ. ἐπὶ σκετοῖς ἰσὺς διὰ τὴν κρυφόναι ἀποσφύρι τιγερὶς τὴν διψαν των, διὰ κα πιόν τὸ αἷμα τοῦ ἀλίου δημοσιογράφου, ὅστις εἶναι ἴσως ὁ μόνος ποῦ ἔφεραν ἐφὺς τὰ τερατώδη ὄργια των. Τί δὲ νομίζεις ἔκαμαν; Κατορλῶσις ὑποῦσας καὶ τὸν ἀπομινύσαν ἀπὸ τοῦς συμπατριώτας των, τοῦ ἔδωκα τόσο ξύλο, ὅπου ὁ ἄνθρωπος ἐξῆλθεν ἡμιθανὲς ἀπὸ τὸ Πατριάρχετον καὶ, τίς ξέρει, ἂν δὲν ἀποφθανε ν' ἀπαλλάξῃ ἐγκαίρως ἀπὸ τὰ αἰμοβόρα νύχια του, ἂν ἐθρήνη ἢ πόλις καὶ σήμερον τὸν ἔκαμαν ἐνὺς ἀγωνιστοῦ τῆς ἀληθείας.

Αὐτὰ τὰ ὄργ. λαμβάνουν γῶσαν μέσα εἰς αὐ-

τὴν τὴν πάλαισμένην χώραν τῶν Φαραῶν, ἀπὸ ἐκεί-
νων εἰς τοὺς ὀπλοὺς ἡμιστεύμεθα τα ἑωτέρωτα
πράγματά μας, ἀπὸ τοῦ πνευματικῆς αὐτοῦς πε-
πείρα, οἱ ὅποιοι ὑπο το σῆμα τα ὀπλοὺν τῶν σαρ-
πάει, διὰ χρήσιν ποτα γέγρας, οἱ ὅποιοι διὰ πε-
ρὶ μὲν ἡ τὴν καταλλήλων περιστάσεων δια να ἐξου-
τέρησιν ἡ τὴν ἀντιδύρα των ἐνοτικῶν.

Ὡς τα γράφει αὐτά, διότι πόνος τῆς καρδίας, ἔχει
πυρρὴ «Νοσηρία», διὰ να τὰ μεταδώσῃς να τα μάθῃ ἡ
Ῥλληνικὸς ὅλος καὶ να φράξῃ, γὰρ να μάθῃ ἡ κῆ-
σμα ὅπου ἀναρχία βασιλεύει εἰς τὴν παρενέχου
ἑλληνικὴν παροικίαν, ἥ ὅπου ἀγρίως κατεδικάσθη
εἰς τὴν ἄδρανειαν καὶ ἀκηδεΐαν τοῦ ἰδίου τόπου ἀφ'
ἐνός, καὶ ἐκείνου ἡ ὅπου ἐτάχθησαν να διευθύ-
νουν τα κοινωνικὰ καὶ πνευματικὰ ἀφ' ἑαυτῶν.

*Εν Ἀλεξανδρίᾳ τῇ 17/30 Ὀκτωβρίου 1903.

M. ΧΑΡΑΔΑΣΜΕΙΟΥΣ

 $\hat{g}_k = y_k$

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

πτυχιούχος Γαλλικῆς, Συλλογῆς (Bachelier es lettres et es sciences), διακονῶν· δι' ἐπὶ τῇ μαθήματά τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων, ἀναλαμβάνει παραδόσεις Γαλλικῆς καὶ ἰδιαιτέρως προγγυμνάσεις μαθητῶν καὶ φοιτητῶν.

Ἀπευθύνετε :

ἔτι τὸ Ξενοδοχεῖον ἢ «Ἑπτάνησος»

Ὁδὸς Ἐργῶν καὶ Φωτισμῶν

καθηγητὸν κ. ΤΗΔΕΜΑΧΟΝ ΜΑΛΙΑΔΗΝ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Λάβ. Πυθάνον νάνηξήσαστε εύσουςμε προσεχώς. Ξν
μας περιεσφύχ' χιρόρ, τή μακαρίδι α'Αυτίρ intransf. πού
δημοσιεύθηκε στ' πρώτε τεύχ'η τής «Εγκρητικής» —
— β. Άροδαφ'ηναστ. Τό Άρ'ρο σας στ' Άλλο φύλλο
Δέν περρίζε. 'Ο κ. Ήρβαλζώρς περιμένε. — γ.
Ποντικόν. Τό γράμμα β' έλποτε πώς δέν εντεύχ'-
σας νά δώμε τ' εθνικώτατο βιβλίον πού τ'έποτε ή ν.
Παπαγ'ηχλ. ή Πόντιος, όστε δέν μπορούμε νά πάς ποιήσε
έν δικαιο ή Άδικα οι εφημερίδες τ'ο ρεκαμάρου. — κ.
Κάποιον. Άν έχετε νά γράψετε τίποτα γιά τ'ό ζήτημα
γράφτε τ'ο και μαζ' τ'ο δημοσιεύσατε. Ήμπορ νά γιν'-
πυθί, και νά παραχτυπηθ' ή μήλιστα. ή νία αυτή μορφή
πέν βιβλιζάτων τ'ο Μόντε-Κάρλο, πού ετοιμάζουν ο περ-
ρίημοι άρμόδιοι γιά τήν Κέρκυρα. — Κ. Μακρ. Κερκυρ'ο.
Τό λάβετε. Τό χρονογράφ'ον θα δημοσιευθ' — κ. Γ'.
Νορδεν, Βρυξέλλες. Εφ'ημερ'ισμα. Τό φύλλο δ'ό σ'ς
στέλνεται ταχυτά. — γ. Τ. Οικ. Θ'ά έπιθυμούσαμε νά έ-
δημοσιεύσαμε τίποτα καλύτερα. Δέν έχετε νά μάς στεί-
λετε :

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΑΝΘΡΩΠΕΙΟΝ

ΑΡΙΣΤΟΦΙΛΟΥ ΤΣΟΥΤΣΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 21 ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΟΧΑ

Τὰ εὐωδέστερα ἄνθη.—Οἱ πλουσιώτεροι στέφανοι.—Δι' καλλιτεχνικώτεροι ἀνθοδέσμαι

ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΕ ΒΙΒΛΙΟ:

ΤΟΥ ΛΟΓΚΙΑΝΟΥ
ΤΙΜΩΝΑΣ Ο ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ

μεταφρασμένος από τον ΗΛ. Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗ
καί πωλείται 1 δραχμή

στο γραφείο μας